

Όχι μόνο μια φορά αλλά πολλές φορές φανερώ-θηκαν στους αγίους άγγελοι. Έξι μήνες πριν τον Ευ-αγγελισμό της Παναγίας Παρθένου Μαρίας στάλθη-κε ο αρχάγγελος Γαβριήλ στον ιερέα Ζαχαρία, ο οποίος υπηρετούσε στο ναό, για να του αναγγείλει, ότι απ' αυτόν θα γεννηθεί ο μεγαλύτερος μεταξύ των αν-θρώπων, ο Πρόδρομος του Κυρίου ο Ιωάννης. Και σήμερα ο ίδιος φέρνει το χαρμόσυνο άγγελμα στην Υπεραγία και άχραντο Παρθένο Μαρία, η οποία ζού-σε στο ταπεινό φτωχόσπιτο του ξυλουργού Ιωσήφ.

Ο διάλογος του με την Παναγία είναι τόσο άγι-ος και μεγαλειώδης που δεν τολμώ

να τον περιγράψω με δικά μου λόγια αλλά πρέπει να τον επαναλάβω με Ευαγγελικά λόγια.

Όταν μπήκε ο αρχάγγελος στο υπερώο, είπε:

«Χαίρε, κεχαριτωμένη ο Κύριος μετά σου· ευλο-γημένη συ εν γυναιξί.

Η δε ιδούσα διεταράχθη επί τω λόγῳ αὐτοῦ, και διελογίζετο ποταπός εἴη ὁ ἀσπασμός οὗτος, και εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· μη φοβού, Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. και ιδού σύλληψη ἐν γαστρὶ και τέξῃ υἱόν, και καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας και υἱὸς υψίστου κληθήσεται, και δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, και βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, και τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶπε δε Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον πῶς ἔσται μοι τούτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; και ἀποκριθεὶς ὁ ἄγ-γελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε και δύναμις υψίστου ἐπισκιάσει σοι· διό και τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ...

Εἶπε δε Μαριάμ· ιδού ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτο μοι κατὰ τὸ ρῆμα σου. και ἀπήλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγ-γελος» (Λκ. 1, 28-38).

Σας ἔχω πει πολλά τα προηγούμενα χρόνια γι' αὐτόν τὸ μοναδικό στην Ἱστορία τοῦ κόσμου διάλογο. Ἀλλά τώρα θα σταθῶ στα λόγια τοῦ Ἀρχαγγέλου:

«Πνεῦμα Ἄγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε και δύναμις υψίστου ἐπισκιάσει σοι διό και τὸ γεννώμενον ἅγι-ον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ».

Κανεὶς ποτέ, ἀπὸ τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου και μέχρι τῆς συντέλειᾱς τοῦ, δεν γεννήθηκε και δεν θα γεννηθεῖ κατὰ τὸν τρόπο, κατὰ τὸν ὁποῖο γεννήθη-κε ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός. Κανεὶς ποτέ δε γεννήθηκε χωρὶς ἄνδρα. Κανεὶς δε γεννήθηκε και δε θα γεννηθεῖ με τὴν ἐπέλευση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Σε κανέναν ποτέ δεν κατοίκησε τὸ Ἅγιο Πνεύ-μα με τέτοια ολοκληρωμένη πληρότητα, με τὴν ὁ-ποία ἐγκατοίκησε στην Παναγία Παρθένο Μαρία. Κανέναν δεν ἐπισκίασε ἡ δύναμη τοῦ Υψίστου και τα μητρικά σπλάγχνα καμμίας γυναίκας δεν ἀγίασε, με τέτοια πληρότητα και δύναμη, ὅπως τα σπλάγχνα τῆς Ὑπεραγίας Παρθένου Μαρίας.

Κρατήστε βαθειά στην καρδιά σας, αὐτό που σας λέω για τὴν πλήρη ἐνότητα τοῦ Πνεύματος τοῦ Θε-οῦ και τῆς ἀνθρώπινης οὐσίας τῆς Μαρίας.

Ἡ ψυχὴ και τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἔχουν τὴν ἀρχὴ τους στο Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Τὸ δεύτερο κεφά-λαιο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης λέει, ὅτι ἐπλασε ὁ Θε-ὸς τὸν πρῶτο ἄνθρωπο, τὸν Ἀδάμ, «χουν ἀπὸ τῆς γῆς και ἐνεφύσησεν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ

πνοήν ζωής» (Γέν. 2, 7).

Με το Πνεύμα του Θεού μόνο το πνεύμα του άν-θρωπου είναι δυνατόν να κοινωνεί, εφόσον από Ε-κείνον προέρχεται, όπως συμβαίνει και στην φύση, συγγενή δηλαδή μεταξύ τους πράγματα να έχουν πραγματική επικοινωνία.

Την δυνατότητα της αληθινής κοινωνίας με τον Θεό την διδαχθήκαμε από τον ίδιο τον Κύριο μας Ιησού Χριστό, ο οποίος λέει:

«Εάν τις αγαπά με, τον λόγον μου τηρήσει, και ο πατήρ μου αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν ελευσόμεθα και μονήν παρ' αύτω ποιήσομεν» (Ιω. 14, 23).

Αλλά και ο απόστολος Παύλος με κάποια έκ-πληξη ρωτάει τους χριστιανούς της Κορίνθου: «Ουκ οίδατε ότι ναός Θεού έστε και το Πνεύμα του Θεού οικεί εν υμίν;» (Α' Κορ. 3, 16).

Από τους βίους των αγίων γνωρίζουμε για μιά πραγματική κοινωνία με τον Θεό, που είχαν στη ζωή τους οι άγιοι του Θεού. Γνωρίζουμε ότι αυτοί υπήρξαν κατοικοιτήρια του Πνεύματος του Θεού. Αλλά ακόμα και αυτή η βαθειά κοινωνία τους με το Θεό δεν μπο-ρεί να συγκριθεί μ' εκείνη την ευλογημένη κατά-σταση, η οποία υπερβαίνει ακόμα και την κατάσταση των αγγέλων και των αρχαγγέλων, στην όποια βρέθη-κε η Υπεραγία Παρθένος Μαρία μετά την επέλευση του Αγίου Πνεύματος.

Αυτό δεν μπόρεσε, η καλύτερα, δεν ήθελε να α-ντιληφθεί ο κακότυχος εκείνος αιρετικός Νεστόριος, ο οποίος ισχυριζόταν ότι η Υπεραγία Θεοτόκος γέννησε έναν κοινό άνθρωπο Ιησού Χριστό, με τον οποίο αργότερα ενώθηκε ο Θεός, γι' αυτό και την Υπεραγία Παρθένο Μαρία την ονόμαζε Χριστοτόκο και όχι Θεοτόκο.

Αν, έστω και ελάχιστο, δίκαιο είχε ο Νεστόριος, τότε ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός θα ήταν όχι ο Υιός του Θεού και Θεάνθρωπος αλλά ένας από τους πολλούς μεγάλους αγίους, οι οποίοι ονομάζο-νται αληθινοί ναοί και μονές του Πατρός και του Υιού για την απέραντη αγάπη τους στον Θεό και την τέλεια εφαρμογή στη ζωή τους των εντολών του Χριστού. Όπως βλέπετε ο Νεστόριος δικαίως ανα-θεματίστηκε από την Τρίτη Οικουμενική Σύνοδο.

Σ' αυτό το σημείο θα μπορούσα να τελειώσω τον εγκωμιαστικό μου λόγο προς τιμήν της μεγάλης αυτής εορτής του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Όμως δεν θέ-λω να προσπεράσω τα λόγια εκείνα του Αρχαγγέλου Γαβριήλ, τα όποια μπαίνουν σε κάθε καθαρή καρδιά:

«Χαίρε, κεχαριτωμένη· ο Κύριος μετά σου».

Όλοι εσείς, που είστε ομόψυχοι με μένα, πέστε μου, μπορεί να υπάρχει ανώτερη και καθαρότερη χαρά από αυτή, που δίνει η αίσθηση ότι μαζί μας εί-ναι ο Κύριος! Ότι μας αγαπά, επειδή φυλάσσουμε τις εντολές Του και ότι θα έλθει μαζί με τον Άναρ-χο Πατέρα Του και θα κατοικήσει μαζί μας!

Της ανώτατης αυτής ευτυχίας και χαράς να μας αξιώσει ο Κύριος και Θεός μας Ιησούς Χριστός διά πρεσβειών της Υπεραγίας και Αχράντου Παρθένου Μαρίας! Αμήν.